

بسم الله الرحمن الرحيم

برادران و خواهران عزیز؛ نمایندگان محترم ملت عظیم الشان ایران! خیلی خوش آمدید. خوشحالیم که به فضل پروردگار، مجلسی به تمام معنا مردمی - که آیینی از افکار و سلیق و گرایشها و خواستههای ملت ایران است - داریم.

همان گونه که رئیس محترم مجلس، جناب آقای ناطق نوری اشاره کردند، من هم تصدیق می‌کنم که مجلس در زمینه وظایف خود، چه رسیدگی به طرحها و لوایح و تهیه قانونهایی لازم برای اداره کشور، چه در زمینه مسائل کلی کشور، مسائل سیاسی، موضعگیریهای بین المللی و جهانی، و چه در سایر مسؤولیت‌های بزرگی که بر دوش آن است، فعال است.

من از یکایک شما عزیزان، مخصوصاً از شخص جناب آقای ناطق نوری، مدیر و رئیس محترم مجلس تشکر می‌کنم. امیدوارم که همیشه همین طور باشید، در همین جهت حرکت کنید و مسؤولیت‌های عظیم متوجه به مجلس شورای اسلامی را به چشم اعتبار نگاه کنید؛ هم همکاری با دولت، هم نظارت بر امور کشور، هم تهیه قوانین که برای اداره کشور، ابزارهای لازم در دست دولت است و نیز بقیه چیزهایی که بر عهده شماس است.

بحمدالله به خاطر همین وضع خوبی که در مجلس هست و همین مدیریت قوی و سالمی که وجود دارد، مجلس مایه آرامش برای مردم است؛ مایه تشنّت آراء مردم و مایه تشنّت نیست. نطقها، حرفها، گفته‌ها و موضعگیریها در مجلس، می‌تواند در مردم آرامش ایجاد کند - که بحمدالله امروز این طور است - و می‌تواند در مردم ایجاد اضطراب کند، که بحمدالله این گونه نیست. به هر حال، این از افتخارات ماست.

یکی از بزرگترین افتخارات انقلاب ما، مردمی بودن و مردمی ماندن است. این، نعمت بزرگی است که باید آن را پاس داشت و قدر دانست. در دنیا، بسیاری از دولتهایی که به وسیله انقلابها، یا به وسیله کودتاها، یا به طرق گوناگون دیگر روی کار می‌آیند، نمی‌توانند حمایت مردمی را برای خودشان حفظ کنند. حتی دیده شده است، دولتهایی که با کمک مردم بر سر کار آمده‌اند، بعد بلافاصله با یک حرکت تند و انقلابی اعلام کرده‌اند که مثلاً تا فلان مدت، انتخاباتی انجام نخواهد گرفت، یا وعده داده‌اند، ولی به وعده خود عمل نکرده‌اند. جمهوری اسلامی، در اولین سال پیروزی انقلاب - سال پنجاه و هشت - پنج انتخابات برگزار کرد و تا امروز هم مرتب ادامه داشته است.

حضور مردم، نعمت بزرگی است. این نعمت که بحمدالله در همین روزها یک تجربه و آزمایش شیرین و پرشکوه دیگر از آن مشاهده شد و صحنه بسیار زیبایی را آفرید که در دنیا و در تاریخ مایه افتخار ملت ایران و جمهوری اسلامی و انقلاب شد - انتخابات ریاست جمهوری - جای شکرگزاری دارد. انتخابات - از جمله انتخابات اخیر - همه از برکات مردمی بودن و همین نعمت بزرگ خداست. عزیزان من! در برابر نعمت باید شکر کرد.

آنچه مهم است، این است که کسی که از سوی پروردگار عالم نعمت می‌گیرد، در مقابل آن چه روشی از خود نشان خواهد داد. در سوره حمد می‌خوانید که «صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم و لا الضالین». یعنی کسانی که نعمت هم می‌گیرند، ممکن است «مغضوب علیهم» شوند؛ مثل بنی اسرائیل. بارهای خدای متعال به بنی اسرائیل فرمود: «اذکروا نعمتی التي انعمت علیکم». آنها مورد نعمت خدا قرار گرفته بودند. در سوره حمد، «مغضوب علیهم» به بنی اسرائیل تعبیر شده است. بنابراین، نعمت را که گرفتیم، باید مواظب باشیم که بعد از تسلّم نعمت، شکرگزار آن باشیم تا جزو «مغضوب علیهم» و یا «ضالین» نشویم. راهش هم این است که شکر کنیم.

عزیزان من! حقیقت شکر این است که انسان نعمت را از خدا بداند. نه این که به زبان بگوید؛ با همه وجود باور کند که آنچه از نعمت در اختیار اوست، از سوی خداست. این طور نباشد که خیال کند، اوست که این نعمت را برای خود فراهم کرده است. این، جلب غضب و حرمان از نعمت الهی را فراهم خواهد کرد که «انما اوتیته علی علم». اگر

بگویم که خودم این دانییها و این تمکنها را به دست آورده ام، غلط است. قرآن این طور می فرماید که «ما اصابک من حسنة فمن الله»؛ هر حادثه ی نیکو که به شما می رسد، از خداست. «ما بکم من نعمة فمن الله»؛ هر نعمتی که دارید، از سوی خداست. در دعا هم به ما یاد داده اند که به خدای متعال عرض کنیم: «ما بنا من نعمة فمک وحدک لاشریک لک لا اله الا انت»؛ هر نعمتی که ما در اختیار داریم، از توست. حداکثر این است که ما بتوانیم خود را قابل نعمت و حافظ نعمت خدا کنیم.

این شکر، چیز خیلی مهمی است. احساس این که نعمت از خداست، مشکلات را برطرف می کند، غرور و تفرعن و تفاخر به خاطر نعمت را از انسان می گیرد و انسان احساس می کند که هیچکاره است و آنچه که هست، متعلق به ذات مقدس پروردگار است. او داده است، از او باید خواست، از او باید طلبید، از او باید تداوم را توقع کرد، به او باید پناه برد، به او باید متوسل شد و پیش او باید تضرع کرد. این راه درست است.

خدای متعال به فضلش، نعمت را بر مردم ما تمام کرده است. من اصرار دارم تکرار کنم که آنچه در این انتخابات سی میلیونی برای ملت ایران پیش آمد، ستاره درخشانی بر پیشانی ملت ایران شد. شما در کدام یک از دمکراسیهای دنیا این را سراغ دارید که هشتاد و هشت درصد از حائزان شرایط در انتخابات - طبق آماری که به ما داده اند - پای صندوقهای رأی حاضر شوند؟ این کسانی که در دنیا دم از حقوق مردم و دمکراسی و آزادی می زنند و آن را به رخ این و آن می کشند و همه را متهم می کنند و هر کسی را که با آنها همسو نباشد و به آنها انتقاد داشته باشد، به خودرأیی متهم می کنند، مگر در انتخاباتشان چقدر از مردم شرکت می کنند؟

من گفتم، آمار مقایسه ای آوردند و انتخابات ما را با انتخابات دو دوره ریاست جمهوری امریکا و نیز با انتخابات انگلیس و دیگر کشورهای اروپایی مقایسه کردند، دیدم که هیچکدام این طوری نیست. نه این که به این اندازه نیست، نزدیک به این هم نیست؛ یعنی چهل و نه درصد، پنجاه درصد، پنجاه و چهار درصد، شصت درصد بودند. اینها کجا، و هشتاد و هشت درصد یا هشت و نه درصد در کشور ما کجا؟ عده زیادی از کسانی که می توانستند در این انتخابات شرکت کنند، شرکت کردند و رأی دادند. همه هم به کوری چشم دشمنان به نظام رأی دادند.

البته در تبلیغات رسانه ای، دشمنان سعی کردند که شاید بتوانند همین پیروزی را هم طبق معمولشان - که هر خیري هم در ایران اسلامی باشد، از آن یک عیب درست می کنند - این را عیبی درست کنند و بگویند بله؛ مردم اعتراض و انتقاد داشتند. بحمدالله در مصاحبه دیروز رئیس جمهور منتخب محترم، جواب دندان شکنی به همه اینها داده شد. در عین حال، اینها که دست بردار نیستند؛ اما من برای مردم خودمان عرض می کنم که این رسانه های جهانی را بشناسید - اگر چه بحمدالله می شناسید - این تحلیلگران به اصطلاح سیاسی دنیا را که می نشینند برای تمام مسائل سیاسی دنیا تکلیف معین می کنند، اظهار نظر و فتوا صادر می کنند، بشناسید و ببینید که اینها چگونه اند.

گفتند که این انتخابات، اعتراض است! چه اعتراضی؟! اکثریت بیست میلیونی مردم، به چه کسی رأی دادند؟ شعارهای رئیس جمهور منتخب مگر چیست؟ شعارهای رئیس جمهور منتخب، نظم و قانون و رفع تبعیض و گسترش عدالت اجتماعی و به طرف اهداف اسلامی و انقلابی رفتن و پیروزی از وصایای امام بزرگوار است. آیا اینها مخالفت با نظام اسلامی است؟! اینها شعارهای نظام اسلامی است. مردم اینها را دوست می دارند. دشمن منتظر نشسته است که ببیند در جمهوری اسلامی چه حادثه کوچکی ممکن است اتفاق بیفتد، تا بشود با صد من سریشم، چیز بدی را به آن چسباند و برای مردم ما تلخ کرد و چهره ملت ایران را در دنیا مشوه نمود.

خدا را شکر می کنیم که «رنا ما بنا من نعمة فمک لاله الا انت وحدک لا شریک لک». تو جواب دشمنان ملت ایران را دادی. تو دلها را به سوی صندوقهای رأی و به سوی شرکت در این آزمایش بزرگ هدایت کردی. تو مردم را نسبت به این نظام الهی، این قدر با محبت و حنون و وفادار قرار دادی. اینها از توست، از ما نیست. ما مغرور نمی شویم. بحمدالله آزمایش بسیار خوب و شیرینی بود. همان طور که عرض کردیم، در این آزمایش بازنده ای هم وجود ندارد؛ همه برنده اند. من اصرار دارم که این تعبیرات به کار نرود. متأسفانه بعضی از مطبوعات هنوز نتوانسته اند تمرین کنند که این قدر خود را تحت تأثیر تعبیرات غلط فرهنگی غربی قرار ندهند. شرکت در میدان انجام وظیفه، بازنده ای

ندارد؛ همه برنده اند.

من در همین جا به مردم گفتم که هر کسی پای صندوق رأی برود و از روی احساس مسؤولیت و طبق تشخیص خود رأی را بپندازد، باید احساس کند که تکلیف خود را انجام داده است. الان هم قضیه همین است. آقایان نامزدهای مختلف که در صحنه انتخابات وارد شدند و نیز طرفداران آنها، باید خوشحال باشند. از خداوند متعال شاکر باشید که به شما توفیق داد تا در این صحنه وارد شوید؛ این عرصه را برای حضور ملت عظیم الشان ایران هموار کنید و آنان را در این آزمایشی که این قدر شیرین آغاز گردید و شیرین تمام شد، درگیر نمایید. این برایتان افتخار است و همه شما پیش خدای متعال مأجورید.

همه کسانی که به نحوی در این انتخابات شرکت کردند، دخالت کردند، تبلیغات انجام دادند و از کسی که مورد علاقه آنهاست و به نظرشان اصلح بوده است، حمایت کردند، پیش خداوند متعال مأجورند. همه میلیونها انسانی هم که به پای صندوقهای رأی رفتند و از روی احساس مسؤولیت رأی خود را نوشتند، در آن سهیم و شریکند. این، شرط اصلی قضیه است. «اتما یتقبل الله من المتقین». این، دستور قرآنی ماست.

همه کسانی که از روی احساس مسؤولیت رأی نوشتند و در صندوق انداختند - چه آن رأیی که آنها نوشتند و با این رئیس جمهور منتخب محترمی که بحمدالله امروز مشغول مقدمات انجام تکلیف و وظیفه بزرگ خود است، منطبق شد و چه منطبق نشد؛ فرقی نمی کند، همه در این جهت یکسانند - باید بدانند که برای آنها حسنات الهی نوشته شد. این آموزش قرآنی ماست که هر کس برای خدا کار کند، خدای متعال اجر او را ضایع نمی کند؛ ولو مثقال ذره ای باشد. این، صحنه امتحانی بود که مردم وارد شدند.

البته پیروزی بزرگ، هم شکر دارد و هم پرهیز از خطر. بعد از همه پیروزیها، یک احتمال خطر وجود دارد. ملت ایران که در این حادثه پیروز شده است، باید خدا را شکر کند. احتمال خطر چیست؟ احتمال خطر این است که یک وقت خدای نکرده بعضی از افراد، کوتاهیهایی در رفتارشان نشان دهند، نسبت به دیگران بگومگوهای بی بین مردم انجام گیرد. هم شما آقایان و خانمهای محترمی که نمایندگان مردمید و جزو برگزیدگان ملت هستید، نگذارید، و هم آحاد مردم نگذارند که دشمن خوشحال شود.

دشمن منتظر است که بین شما بگومگو باشد. دشمن منتظر است که صفوف متحد شما به هم بخورد. دشمن منتظر است که نمایش رأی سی میلیونی را - که نمایش اتحاد ملت ایران در دفاع از نظام اسلامی است - به یک دعوا و تنازع و تنافس و بگومگو تبدیل کند و این شیرینی را از شما بگیرد. نگذارید. این جا، جای هوشیاری شماست. همه نامزدها متعلق به نظام اسلامی هستند؛ همه از نظام اسلامی دفاع کردند؛ همه برای نظام اسلامی و برای خطوط اصلی آن و آنچه که جزو بیّنات انقلاب است، شعار دادند. بنابراین، حرکت متحدی به نفع نظام اسلامی اتفاق افتاده است. باید هوشیار بود؛ بخصوص شما نمایندگان مردم بایستی متوجه باشید. هم در مجلس و هم در حوزه انتخابیه که می روید، به خاطر موفقیت سی میلیونی، به مردم تبریک بگویید. این، بزرگترین مسأله است.

از ماهها قبل، بعضی از بزرگان و عزیزان و برجستگان کشور، مکرر به من می گفتند که اگر شما به شخص خاصی برای ریاست جمهوری نظر دارید، آن را به ما بگویید تا ما اوضاع و احوال را هموار کنیم و مردم را هدایت نماییم که همان انجام گیرد. من به آنها گفتم آنچه من از خدا خواسته ام، سی میلیون رأی است. در طول این چند ماه قبل از انتخابات، هر چه اصرار شد، آقایان محترم مسؤولان برجسته کشور و دیگران، غیر از همین حرف، چیزی از من نشنیدند. گفتم در این انتخابات، من آراء مردم را از خدای متعال خواسته ام؛ آن برای ما و کشور مهم است. بالاخره هر کس که در رأس دولت و قوه مجریه قرار گیرد، کاری می کند، پیشرفتهایی دارد، مشکلاتی دارد. هیچ کس مطلق نیست، هیچ کس کامل نیست؛ تفاضلها هم خیلی زیاد نیست. آنچه برای من مهم است، این قضیه است که همه ملت احساس کنند که در این آزمایش شریکند. بحمدالله خداوند متعال این دعا را مستجاب کرد، این آرزو را برآورده نمود و این هدیه را به ملت ایران داد. ما اگر تا آخر عمرمان هم شکر کنیم، کم است.

بعد از گذشت هجده سال از پیروزی انقلاب، بعد از نه سال از رحلت امام بزرگوار - که دشمن تصوّر می کرد یک ماه هم این نظام باقی نخواهد ماند - مردم در انتخابات ریاست جمهوری شرکت می کنند و با حضور خود که یادآور

روزهای پرشور و هیجان اول پیروزی است، چنین انتخابات شیرینی را سازماندهی می کنند. این، نعمت بزرگی است که باید آن را شکرگزاری کرد.

امیدواریم که خداوند متعال به همه ما توفیق دهد، تا شکر کنیم، نعمتهایش را بشناسیم، راه شکرگزاری را پیدا کنیم و بفهمیم که آنچه تکلیف ماست، این است. مسؤولیتهایی که من و شما داریم، امانتهایی در دست ماست. «وتلك الايام نداولها بين الناس.» خدای متعال، این امانتها را دست به دست می کند و چند روزی به ما فرصت می دهد که این امانتها را نگهداریم. این امانتها را خوب نگهداریم و با وظیفه ی الهی خوب رفتار کنیم و بیش از همه چیز، خدا را در نظر داشته باشیم. این مهم است.

امیدواریم که ان شاءالله وجود مقدس ولی عصر ارواحنفاذاه از ملت ایران راضی باشد، که حتماً راضی است. ادعیه زاکیه آن بزرگوار، شامل حال ملت ایران باشد. این ملت عزیز و عظیم، در همه میدانها موفق باشد. خداوند روح مطهر امام بزرگوار را شاد کند، که آنچه ما از این خیرات و برکات داریم، به برکت آن وجود پرفیض، آن استثنای زمان، آن نادره دهر و یگانه تاریخ اسلام است. خدای متعال ما را مفتخر کرد که در زمان او واقع شویم و او را ببینیم و از او بشنویم و از برکات وجودش بهره مند گردیم.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته